

ת"פ 42313/05/17 - מדינת ישראל נגד תייסיר דוויק, עלי פראג', מחמוד רג'בי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42313-05-17 מדינת ישראל נ' דוויק(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. תייסיר דוויק (עציר)
2. עלי פראג' (עציר)
3. מחמוד רג'בי (עציר)

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום והרקע

עניינו בנאשם 2 בלבד אשר לו מיוחסים אישומים 6-8 בלבד.

כתב האישום דן כולל 8 אישומים, שניים מתוכם מיוחסים לנאשם 3 בלבד, אשר גזר דין בעניינו ניתן זה מכבר.

הנאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של סחר בסמים כמיוחס להם בכתב האישום.

אישומים 6-8, כאמור, מתייחסים לנאשם 2 בלבד.

על פי **האישום השישי**, ביום 20.3.17, מכר הנאשם 2 לסוכן 94.02 סם מסוג חשיש, לאחר תיאום טלפוני בין השניים, תמורת 3,300 ₪.

האישום השביעי מתאר כי ביום 23.3.17 בסמוך לביתו של נאשם 2, מכר הנאשם לסוכן 39.61 סם מסוג חשיש וכן 19 טבליות הנחזות להיות סם מסוג MDMA. בבדיקה שנערכה לאחר מכן, התברר כי הטבליות אינן מכילות סם מסוכן.

האישום השמיני מתייחס ליום 28.3.17, אז מכר הנאשם 2 לסוכן 94.01 גרם סם מסוג חשיש. באותו מקרה, לאחר שהגיע הסוכן למקום בו קבעו להיפגש, נכנס לרכב בו נהג הנאשם. הנאשם ביקש מהסוכן לשלם לו סכום גבוה יותר מזה שסיכמו קודם לכן, אך הסוכן השיב לו כי אין לו, ושילם את הסכום סך של 3,250 ₪ עבור הסם. בהמשך פגש הנאשם באדם אחר, נכנס לרכבו, נסע עימו כמה מטרים, ולאחר כמה דקות שבו לכיוון הסוכן, והנאשם העביר לסוכן את הסם עבורו קיבל את התשלום.

בשל כך הורשע הנאשם 2 בשלוש עבירות של סחר בסם לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

מן התסקיר עולה כי הנאשם, בן 32 שנים, נשוי ואב לילד בן ארבע שנים. טרם מעצרו התגורר עם אשתו ובנו בשכירות בבית חנינה ועבד בחפירות ארכיאולוגיות.

הנאשם הוא השלישי מבין תשעה ילדים במשפחתו ונראה כי לא הוצבו לו גבולות ברורים לאורך השנים. לאחר 9 שנות לימוד, נשר מהמסגרת החינוכית בשל חוסר מוטיבציה ללימודים ורצון לסייע לאביו בפרנסת המשפחה.

כיום, אשתו מתגוררת עם בנם אצל הוריו בשל מצב כלכלי קשה וצורך בסיוע ועזרה.

הנאשם משתמש בסמים מסוג חשיש באופן אינטנסיבי החל מגיל 22 שנים, ועל רקע זה התחבר לחברה שולית. צוין כי בשונה מדיווחיו לשירות המבחן בעבר, הפעם לא טשטש הנאשם את השימוש בסמים ואת מעשיו שלו בנדון, וקצינת המבחן העריכה כי מעצרו הממושך הראשון גרם לבחינת התנהלותו והגברת מודעות לקשייו.

גיליון הרישום הפלילי מעיד כי בשנת 2011 הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיוע לאחר במעשה פשע, ובגין כך נידון ל- 4 חודשי מאסר אשר אותם ריצה בעבודות שירות.

הנאשם 2 נטל אחריות על העבירות נשוא הליך זה, הביע חרטה בגינן ומסר כי השימוש האינטנסיבי בסמים בעת ביצוע העבירות, השפיע על התנהלותו ובחירותיו ומה שהניע אותו בעת ביצוען היה השגת סם לצורך שימוש עצמי.

במכלול השיקולים להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, סיכמה קצינת המבחן, כי הערכת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בכלל ובתחום הסמים בפרט, הינה **גבוהה**.

נוכח הערכתה את הנאשם ונסיבותיו והתרשמותה כי ענישה של עבודות שירות שהוטלה עליו בשנת 2011 לא הרתיעה את הנאשם, המליצה קצינת המבחן על ענישה מוחשית ומרתיעה של מאסר בפועל, במסגרתו ייבחן אפיק טיפולי.

הטיעונים לעונש

בא כוח המאשימה טענה כי מדובר בעבירות חמורות שיש בהן כדי לסכן את הציבור, הן מבחינת בריאותו הנפשית והן מבחינת בריאותו הנפשית, ומשכך אופיין של העבירות ותדירותן מלמדים על הצורך לקבוע מתחמי ענישה שונים אשר פורטו על ידה, באשר לטעמה, מדובר באירועים עברייניים שונים, ועל כן יש להטיל עליו **25** חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע וקנס נכבד.

הסניגור המלומד, עוה"ד ח. הדייה, טען לעומתה, כי יש לבחור מתחמים עונשיים מתונים בהרבה מאלו אשר צוינו על ידי המאשימה, היינו **6-12** חודשי מאסר בפועל, באשר מדובר באדם נטול עבר פלילי רלבנטי אשר "נפל" לתחום הסמים והתמכר להם, ויש ליתן בידו שביב תקווה ולהקל בעונשו.

הנאשם בדברו האחרון, הביע צער על שביצע את המיוחס לו וכן ביקש רחמים בעת גזירת דינו.

עמוד 2

מתחם העונש ההולם

כלל האישומים בכתב האישום בוצעו בתקופה של כחודש ימים ובכולם עבירות של סחר בסמים לאותו סוכן משטרתי. סמיכות הזמנים, הדמיון הרב בין המעשים וזהותו של אותו סוכן ואותם נאשמים בכל אחד מהן מקשרים בין האישומים, באופן כזה שלפניי אירוע עברייני **אחד**, לו אקבע מתחם עונשי הולם **אחד**.

בעבירות הסחר בסמים מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים, ההולך ומתפשט ופוגע בחלקים נרחבים באוכלוסייה, צעירים ומבוגרים כאחד. השפעת הסמים על החברה היא מרחיקת לכת. הסמים פוגעים בבריאות המשתמשים בהם, מובילים להתמכרות ולא אחת נלווית לשימוש בהם עבריינות רכוש ואלימות. כל אלה פוגעים בסביבתם של המשתמשים בסמים- משפחותיהם, קרוביהם והציבור בכללותו.

סוחרי הסמים הם המפיצים את הסמים בחברה, ולכן ככל שהם ממוקמים גבוה יותר בשרשרת ההפצה, כך אף הפגיעה בערך המוגן רבה יותר.

בשל החומרה הרבה שבעבירות אלה, חזר בית המשפט העליון על הצורך כי הענישה בעבירות אלה תעביר מסר חד משמעי של התרעה לעבריינים פוטנציאליים וישמש אות אזהרה לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת הפצת הסם. עוד נקבע כי יש לנהוג בעבריינים כאלה ביד קשה, וזאת גם בהינתן נסיבות אישיות קשות (ר' בע"פ 4201/13 **שרכס נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק הדין מיום 29.5.14, ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** מיום 22.6.10, פורסמו בנבו).

כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, אתייחס לנסיבות ביצוע העבירות ול**חלקו של הנאשם 2** בפרשה אשר מוצא ביטוי באישומים 6-8.

אישום 6 מתאר כי לאחר תיאום טלפוני בין הסוכן לנאשם 2, נפגשו השניים בבית חנינה והנאשם מכר לסוכן 94.02 גרם סם מסוג חשיש תמורת 3,300 ₪.

באישום השביעי מתוארת מכירה של טבליות שלאחר מכן התברר כי אינן מכילות סם מסוכן, וכן סם מסוג חשיש במשקל של 39.61 גרם תמורת 3,000 ₪. אמנם מי שיצר את הקשר הוא הסוכן שהתקשר לנאשם וקבע להיפגש איתו, אך הנאשם דאג לקבלת הסם המבוקש על ידי הסוכן וסיפק לו אותו.

האישום השמיני מתאר שהנאשם סיפק לסוכן 94.01 גרם סמים תמורת 3,250 ₪, לאחר שדאג לקבל את הסמים מידי אדם אחר.

בהשוואה בין חלקו של כל אחד מהנאשמים המעורבים בתיק דנן (ובמיוחד נאשם 1), נראה, כי כל הנאשמים היו גורמים דומיננטיים ומשמעותיים בעבירות הסחר בסמים. הם פעלו מתוך בצע כסף, כשמטרתם השגת רווח כתוצאה ממכירת הסמים והשלכות הפצת הסם ופגיעותיו לא עמדו לנגד עיניהם. שלושת הנאשמים היו מקושרים עם גורמים אחרים מהם השיגו את הסם בהתאם לכמות הנדרשת בכל פעם, כך שנראה שהסם היה זמין להם, וקשריהם עם ספקי הסם-קרובים.

בחנית כמות הסם אשר סיפק כל אחד מהנאשמים וגובה הסכומים ששולמו להם בתמורה, מביאה למסקנה כי העבירות שביצע הנאשם 2 חמורות מאלה שביצע הנאשם 1, ובהתאמה גם מידת הפגיעה בערך המוגן כתוצאה ממעשיו, רבה מזו שבמעשיו של הנאשם 1, ובהתאמה גם מתחם הענישה לכל אחד מהם תהא שונה במעט.

לאחר שבחנתי את הערך המוגן בעבירות, מידת הפגיעה בו בנסיבות ביצוע המעשים ומדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, מצאתי כי **מתחם הענישה ההולם את מעשיו של נאשם 2 נע מתחם הענישה בין 12-24 חודשי מאסר, וזאת נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם 2, יליד שנת 1985, בן 32 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ושירות המבחן התרשם כי הוא נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה.

הנאשם נשוי ואב לילד בן 4 שנים, המתגוררת עם אמה בבית הוריו של הנאשם, בשל מצב כלכלי קשה, כך שעונש מאסר על הנאשם אשר ימנע ממנו לפרנסן, יהיה בעל השלכות קשות עליהם.

ברקע לביצוע העבירות עומדת תלות אשר הנאשם פיתח בסמים מסוכנים, התחברותו לחברה שולית ומעורבותו בפלילים, כך שכל עוד הנאשם ממשיך בדרך זו, משתמש בסמים ומתרועע בחברה שולית, הסיכוי שיימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד- אינו גבוה, כפי שהעריכה גם קצינת המבחן עת שקלה את הסיכון לעבריינות מצידו.

לחובת הנאשם עומד גם רישום פלילי קודם משנת 2011 העוסק בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיוע לאחר במעשה פשע.

לצד זאת, דווח כי מעצרו לראשונה בחייו, הביאו לתובנות בדבר התנהלותו והתחברותו לדפוסים מכשילים, אך לאחר שעונש עבודות שירות שריצה בעבר, לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר בפועל.

אזקוף לזכותו של הנאשם את האחריות שנטל על מעשיו, אך לחובתו יעמוד עברו הפלילי וגישתו לעבירות אותן ביצע. שקלתי אף את עניינו של נאשם 3 אשר נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות שונות, על אף שעברו הפלילי חמור יותר בכל הכרוך בעבירות סמים. נדמה כי אף עקרון אחידות הענישה מוליך למסקנה כי עונשו של הנאשם 2 צריך שיהא חמור במעט מזה של נאשם 3 בשל חומרתן של העבירות המיוחסות לו, ולנוכח השוני בנתונייהם האישיים כפי שצויין לעיל.

מכל אלו עולה, כי מקומו של הנאשם הוא **בחלקו המרכזי** של מתחם הענישה ההולם אשר נקבע זה מכבר.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ובשים לב גם לשיקולי הרתעת היחיד והרבים ומשקלם המכריע בעבירות הסחר בסמים, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. שבעה עשרה (17) חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

2. שישה (6) חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו

ממאסר על כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

עמוד 4

3. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר על כל עבירת עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.
4. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם קנס זה עד יום 1.1.19.
5. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד יום 1.11.17.
6. המוצגים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.